

॥ ३ ॥ ४ ॥ मयाप्रलब्धो ब्रह्मर्षिर्नारद इति पाठांतरं ॥ ५ ॥ तत्रकाले ॥ ६ ॥ ७ ॥ लघुः गुरुत्वरहितः ॥ ८ ॥ दावविवर्जितं वक्रिहीनं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ दशेत्युक्तेऽदशत् आज्ञां विनानागो न दशतीति
 माभैरिति नलश्रोक्ता मध्यमग्रेः प्रविश्यतं ॥ ददर्शनागराजानं शयानं कुंडलीकृतं ॥ ३ ॥ सनागः प्रांजलिर्भूत्वा वेपमानो नलं तदा ॥ उवाच मां विद्विराजन्नागं क
 र्कोटकं नृप ॥ ४ ॥ मया प्रलब्धो महर्षिर्नारदः सुमहातपाः ॥ तेन मन्युपरीतेन शशोस्मिन्नुजाधिप ॥ ५ ॥ तिष्ठत्वं स्थावरइव यावदेव नलः क्वचित् ॥ इतो नेताहित
 त्रत्वं शापान्मोक्ष्यसि मत्कृतात् ॥ ६ ॥ तस्य शापान्न शक्तोऽस्मि पदाद्विचलितुं पदं ॥ उपदेक्ष्यामि ते श्रेयस्वा तुमर्हति मां भवान् ॥ ७ ॥ सखा च ते भविष्यामि मत्समो
 नास्ति पन्नगः ॥ लघुश्च ते भविष्यामि शीघ्रमादाय गच्छ मां ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वा सनागेन्द्रो बभूवां गुष्ठमात्रकः ॥ तंगृहीत्वा नलः प्रायादेशं दावविवर्जितं ॥ ९ ॥ आ
 काशदेशमासाद्य विमुक्तं कृष्णवर्त्मना ॥ उत्सृष्टुकामं तं नागः पुनः कर्कोटको ब्रवीत् ॥ १० ॥ पदानि गणयन् गच्छ स्वानि नैषधकानि चित् ॥ तत्र ते हं महाबाहो श्रेयो
 धास्यामि यत्परं ॥ ११ ॥ ततः संख्यातुमारब्धमदशदशमे पदे ॥ तस्य दष्टस्य तद्रूपं क्षिप्रमंतरधीयत ॥ १२ ॥ सदृष्ट्वा विस्मितस्तस्यावात्मानं विकृतं नलः ॥ स्वरूप
 धारिणं नागं ददर्श समहीपतिः ॥ १३ ॥ ततः कर्कोटको नागः सांत्वयन्नलमब्रवीत् ॥ मया ते तर्हितं रूपं नत्वां विद्युर्जना इति ॥ १४ ॥ यत्कृते चासि निरुतो दुःखेन म
 हतानल ॥ विषेण समदीयेन त्वयि दुःखं निवत्स्यति ॥ १५ ॥ विषेण संवृतैर्गात्रैर्यावत्त्वां न विमोक्ष्यति ॥ तावत्त्वयि महाराज दुःखं वै स निवत्स्यति ॥ १६ ॥ अनागा
 येन निरुतस्त्वमनर्हो जनाधिप ॥ क्रोधादसूययित्वा तं रक्षामे भवतः कृता ॥ १७ ॥ न ते भयं न रव्याघ्रदंष्ट्रिभ्यः शत्रुतोपि वा ॥ ब्रह्मविद्भ्यश्च भवितामत्प्रसादान्नराधि
 प ॥ १८ ॥ राजन् विषनिमित्ता च न ते पीडा भविष्यति ॥ संग्रामेषु च राजेंद्र शश्वज्जयमवाप्स्यसि ॥ १९ ॥ गच्छ राजन् नितः सूतो बाहुको हमिति ब्रुवन् ॥ समीपं नृप
 त्पणस्य सहिचैवाक्षनैपुणः ॥ २० ॥ अयोध्यां नगरीं रम्यामद्य वै निषधेश्वर ॥ स तेऽक्षहृदयं दातार राजा श्वत्सुदयेन वै ॥ २१ ॥ इक्ष्वाकुकुलजः श्रीमान् मित्रं चैव भवि
 ष्यति ॥ भविष्यसि यदाऽक्षज्ञः श्रेयसायोक्ष्यसे तदा ॥ २२ ॥ सममेष्यसि दारैस्त्वं मास्मशोके मनःकृथाः ॥ राज्येन तनयाभ्यां च सत्यमेतद्वीमिति ॥ २३ ॥ स्वरूपं
 च यदा द्रष्टुमिच्छेथास्त्वं नराधिप ॥ संस्मर्त्तव्यस्तदा ते हं वासश्चेदं निवासयेः ॥ २४ ॥

भावः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यत्कृते इति सः कलिः एतेन यो यच्छरीरे प्रविशति स तेन शरीरेण सुखं दुःखं वा श्रातीति सूचितं दृष्टं चैतद्ब्रह्मवेशादौ इदं दमयं त्यादत्तस्य शापस्य फलं कलिर्भुक्ते इति भावः १५ ॥ १६ ॥
 अनागाः निरपराधः निरुतः वंचितः मेमया ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अक्षहृदयं द्यूते जयावहं अश्वत्सुदयेन विद्यया विद्यां परिवर्त्तयेदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ निवासयेः परिधेहि ॥ २४ ॥